Leto XLV. - Štev. 12 (2236) - Četrtek, 1. aprila 1993 - Posamezna številka 1200 lir

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/I/I/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni t/rn 11234499

TAXE PERÇUE | TASSA RISCOSSA | GORIZIA | ITALY

NAŠ UVODNIK

Pripravimo se z vso resnostjo!

Za trenutek se ozrimo na koledar: mesec april se je začel in kmalu bomo obhajali velikonočne praznike, ki predstavljajo za vernika največji cerkveni praznik.

Radio, televizija, časopisi pa nam iz dneva v dan vsiljujejo preobjestnost potrošništva s čokoladnimi pirhi v pisanih konfekcijah.

Drugi moteči izraz današnje družbe je tudi naše vsakdanje beganje za nebistvenim v pripravi na cerkveni praznik. Čeprav nam potrošniška družba narekuje skrb za praznično »zunanjost«, ostajamo še vedno gospodarji svoje notranjosti. Seveda, če to hočemo.

In prav to hočemo.

Zato naj se velikonočni dnevi stopnjujejo v nas, kakor se stopnjujejo v svojem razvoju: oljčna nedelja, veliki teden, veliki četrtek, petek, sobota in nedelja — torej oljkova vejica, zadnja večerja, dogodki na Kalvariji, odrešilna smrt, tišina, vstajenje.

Ti so za vernega kristjana najsvetejši dogodki, ki ga v celoti prevzamejo. Nanje pa se mora pripraviti, da lahko spozna veliko božjo ljubezen do človeka. Le ob spoznanju te, mu bo življenje manj težko.

Poskrbimo, da bo velika noč zavladala našemu srcu, tako da jo bomo lahko delili z drugimi, ki podobno čutijo.

Med vsakdanjimi skrbmi namenimo nekaj časa zbranosti in pripravi na globoko doživetje velike noči.

-n

Sarajevo včeraj in danes

SAŠA RUDOLF

Če je lanski bajram, tridnevni najpomembnejši islamski verski praznik ob koncu enomesečnega ramadanskega posta, soupadal s pričetkom vojne vihre in organiziranega napada srbske vojske, bo morda letošnji ostal v spominu kot začetek novega obdobja, ko je orožje končno utihnilo. Bajram pomeni vernemu muslimanu to, kar kristjanu božič. V mestu, kjer so stoletja skupno živeli pripadniki raznih narodnosti in ver, kot je Sarajevo, je bil bajram občuten tudi pri katoličanih in pravoslavcih, kot so muslimani podoživljali s »komšijo«, sosedom božič. Pred devetimi leti, ko je Sarajevo gostilo zimske olimpijske igre, verskih ali narodnostnih razlikovanj skoraj ni bilo zapaziti, saj ni nihče poudarjal svoje pripadnosti nacionalni ali religiozni pripadnosti. Le iz poglobljenejšega pogovora je bilo moč iz uporabljanja turških izrazov spoznati, da gre za muslimana, iz izgovorjave pa ali gre za Srba ali Hrvata. V nekaj letih se je s padcem komunistične ideologije, zmanjšanjem pritiska osrednjih oblasti in porajanjem narodne zavesti, položaj spremenil.

Po štirih desetletjih, ko je bilo skoraj prepovedano javno izkazovati svoje narodno in versko prepričanje, je odjuga povzročila prve nesporazume. Srbi so pač sledili filozofiji, ki je prihajala iz Beograda, o veliki Srbiji, muslimani so se pričeli zavedati svojih posebnosti, Hrvati pa so sledili nacionalističnim težnjam Tudjmanove stranke HDZ.

Nepopustljivost Miloševića pri pogajanjih za preoblikovanje jugoslovanske države v konfederacijo je seveda še poslabšala položaj na narodnostno mešanem področju Bosne in Hercegovine. Bosanski Srbi so enostransko proglasili lastno republiko, nakar so Muslimani in Hrvati izvedli na pritisk Evropske skupnosti referendum in se zedinili o samostojnosti Bosne in Hercegovine, ki jo je Evropa 6. aprila lani tudi priznala. Bila je to druga bajramska noč in pričelo je pokati, sredi Sarajeva so padle prve žrtve. V 12 mesecih, ki so pretekli od tedaj, je bilo ubitih vsaj 200 tisoč ljudi, skoraj dva milijona je zapustilo svoje domove, našteli pa bi še 50 tisoč posilstev, na tisoče sirot, invalidov, ranjencev. Skoraj ni družine, ki je vojna ne bi prizadela.

Muslimanski vojak moli ob grobu svojega tovariša

Sarajevo je v tem letu postalo največje koncentracijsko taborišče na svetu, kjer ljudje niso umirali zgolj zaradi bombardiranja in ostrostrelcev, pač pa tudi zaradi lakote in mraza. Mednarodna pomoč je prišla za marsikoga prepozno, pa tudi premalo je je bilo. Svet, še predvsem pa Evropa, je prepozno reagirala.

Srbske bombe in granate so porušile večji del zgodovinskega predela mesta, od turške Baščaršije pa do Latinskega mostu, kjer je Gavrilo Princip streljal in ubil avstrijskega prestolonaslednika in praktično povzročil prvo svetovno vojno. To je predel, ki je bil zgrajen za časa avstrijske nadoblasti v teh krajih. Porušen pa je tudi novi predel, ki so ga zgradili po vojni, ali šele pred leti. Sem spadajo veliki trgovski stolpnici, moderna palača republiške vlade in parlamenta, pa še okraji, kot sta Mojmilo in Dobrinja, ki sta nastala za časa olimpijskih iger.

Sarajeva, kot se ga spominjamo izpred leta dni, ni več. Toda hiše in poslopja se bo dalo pozidati, mnogo teže pa bo odpraviti vse zlo v dušah, pozabiti na to strašno leto bo skoraj nemogoče, kot bo nemogoče v nekaj letih ali desetletjih ustvariti dobrososedske odnose med pripadniki treh narodnosti, ki so obsojeni na skupno življenje na tem prostoru.

Begunci v Sloveniji težka preizkušnja!

Italija je sprejela okrog 9000 beguncev iz bivše Jugoslavije, to je le neznaten del, če pomislimo, da je divja vojna vihra v Bosni in Hercegovini povzročila tri milijone in pol beguncev.

Slovenija je že dvignila svoj alarmni krik: ne zmoremo več, ne moremo sprejeti novih beguncev, dosegli smo višek. 3% celotnega slovenskega prebivalstva sestavljajo begunci: sedaj jih je že nad 70.000. Na Hrvaškem jih je veliko več, toda za malo Slovenijo - za novo državo, ki se mora komaj postaviti na noge, je to prehudo breme. V Slovenijo so začeli prihajati v aprilu lanskega leta, oblast jih je namestila v vojašnice, ki jih je zapustila JA, in še v nekatera večja poslopja, toda potrebna so sredstva tudi zato, da se preuredijo ti in uredijo novi prostori.

Oblasti so se odločile za začasno solidarnost; od prvih dni lanskega avgusta Slovenija ne daje več uradnega zatočišča.

Toda javljajo se vedno novi begunci. Tisti, ki nimajo državnega priznanja begunstva, tudi ne dobijo nobene državne pomoči, praktično so v oskrbi Karitasa. Teh je okrog 30.000; nekatere so sprejele družine, drugi so nameščeni po raznih centrih.

Toda tu je očitna nedoslednost države, ki hoče sedaj stopiti v evropske organe. Država uradno ne priznava Karitasa, ker tozadevni zakon še ni bil izglasovan. Za državo je ta katoliška organizacija privatna. Slovenska Karitas je nastala 1. maja 1990. Torej nova organizacija, v pričakovanju državnega priznanja.

Pomoč pa je možna, ker Slovensko Karitas podpirajo podobne evropske organizacije, med temi tudi italijanske. Slovenska Karitas skrbi pretežno za muslimanske begunce, za 2000 Hrvatov in nekaj Srbov.

Iz povedanega lahko razumemo, kako je dragocena naša pomoč Slovenski Karitas.

Referendumi 18. aprila: da ali ne

Prihodnjega 18. aprila se bodo morali italijanski volivci izreči o devetih referendumskih vprašanjih. Potrebne podpise za nekatere teh referendumov je zbralo posebno gibanje, ki mu načeljuje poslanec Segni, druge pa so predlagale dežele.

Glede na to, da je italijanski parlament v zadnjem trenutku sprejel nova določila za izvolitev županov, predsednikov pokrajin in zadevnih občinskih in pokrajinskih svetov, bo po vsej verjetnosti odpadel referendum glede volitev krajevnih uprav.

Na ljudskem glasovanju ali referendumu volivci glasujejo tako, da prečrtajo DA (za odpravo zadevnega zakonskega določila) ali NE (za ohranitev sedanje zakonodaje). Oglejmo si konkretno, za katere referendume gre.

1. VOLITVE ZA SENAT: pobudniki referenduma predlagajo, naj se tri četrtine senatorjev izvoli po večinskem volilnem sistemu, ostala četrtina pa po proporčnem sistemu.

2. JAVNO FINANCIRANJE STRANK: odpravi naj se redno državno financiranje strank, ohrani naj se samo prispevek za volitve.

3. ODPRAVA IZREDNIH DRŽAVNIH POSEGOV ZA JUG (ohranijo naj se samo produktivne investicije).

4. ODPRAVI NAJ SE MINISTRSTVO ZA TURIZEM IN PREDSTAVE.

5. ODPRAVI NAJ SE MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO (njegove pristojnosti naj preidejo na Dežele).

6. ODPRAVI NAJ SE MINISTRSTVO ZA DRŽAVNE UDELEŽBE.

7. ODPRAVIJO NAJ SE KAZENSKE SANKCIJE ZA UŽIVALCE MAMIL (v veljavi naj ostanejo le sankcije za razpečevalce mamil).

8. NADZORSTVENE PRISTOJNOSTI GLEDE OKOLJA NAJ S KZE (Krajevnih zdravstvenih enot) preidejo na Ministrstvo za okolje.

9. JAVNE HRANILNICE: ljudi na vodilna mesta naj imenujejo njihovi upravni odbori.

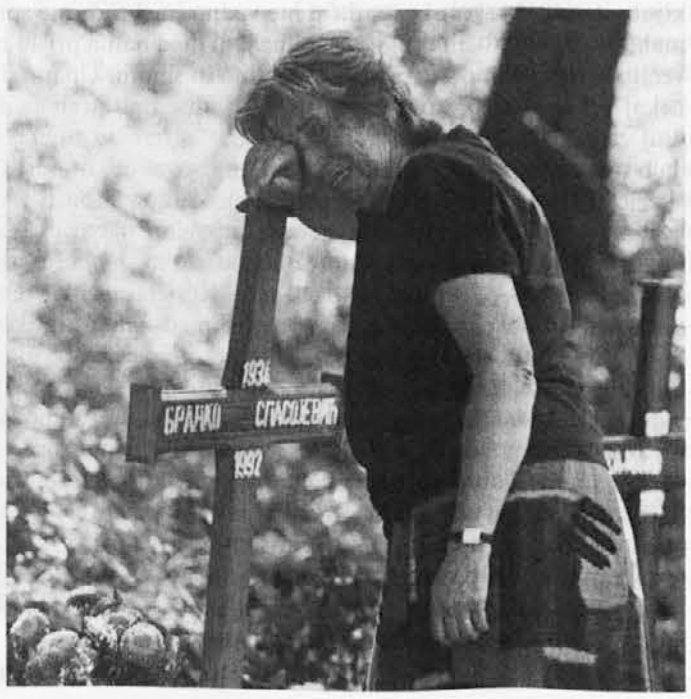

Sarajevo: Kdaj bo konec teh solza?

Pogovor z nadškofovim vikarjem msgr. Oskarjem Simčičem

2. del

Kako Vi gledate na stanje slovenskih župnij na Goriškem?

Slovenske župnije na Goriškem in tistih nekaj na Devinskem, ki spadajo v goriško nadškofijo, so v glavnem majhne in narodnostno mešane. Duhovniki, ki jih vodijo, so v glavnem že starejši.

Vedno večja bo morala biti tudi angažiranost krščanskih laikov. Kar se tiče dvojne narodnostne prisotnosti v župnijah, mislim, da bo potrebno v marsičem nastopiti s skupnimi močmi. Rad bi še opozoril na pomen slovenskega pastoralnega centra v Gorici, ki ima resda svojo osrednjo župnijo pri sv. Ivanu, toda se lahko po ustanovni listini poslužuje tudi vseh drugih mestnih cerkva, kamor lahko pride slovenski duhovnik in sprejme slovenske vernike.

Veliko se govori o »novi evangelizaciji«, ki naj bi bila čimbolj usklajena z zahtevami novih časov. Zakaj se v Cerkvi danes tako poudarja to iskanje novih poti oznanjevanja Evangelija?

Beseda »evangelizacija« je večpomenski pojem. Govori se o evangelizaciji kot oznanjevanju krščanske blagovesti v deželah, kjer je še niso slišali. V tem prvem pomenu govorimo o misijonih in misijonarjih.

Danes pa prihaja do izraza še drugi pojem, ki seveda ne zanika prvega: oznanjevanje krščanske blagovesti človeku, živečemu v krajih s krščansko tradicijo, ki pa so po industrializaciji prešli iz nekdanje kmečke kulture v popolnoma drugačen družbeni in miselni sistem. Cerkev se torej sprašuje, kako oznanjati blagovest temu človeku, ki so mu industrializacija in še druge idejne revolucije spremenile miselnost in pogled na katerokoli stvar, tudi najbolj intimno.

Te ideologije so v današnjem človeku pustile veliko praznoto. Vprašanje je torej, kako se mu približati in mu posredovati evangeljsko blagovest kot nekaj lepega, osvetljujočega in osmišljujočega.

Kako gledate na družbene spremembe v Sloveniji po osamosvojitvi z ozirom na možnosti za duhovno rast slovenskega naroda?

Glede osamosvojitve se iz srca pridružujem veselju vseh Slovencev. Po razpadu diktature je namreč vsakomur dana možnost svobodnega mišljenja in iste pravice za vsakega državljana, ne glede na njegovo miselno ali versko prepričanje. Hvaležen in vesel sem tudi, da je Cerkev v času diktature, ko je bila postavljena ob rob družbenega dogajanja, znala izkoristiti čas za svojo poživitev. Danes morajo kristjani to pot nadaljevati.

V čem je po Vašem mnenju današnji svet izziv krščanstvu in v čem je krščanstvo izziv današnjemu svetu?

O izzivu današnjega sveta krščanstvu nam lahko spregovori dokument II. vat. koncila »Cerkev v današnjem svetu«, ki takole pravi: »Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in vseh kakorkoli trpečih je hkrati tudi veselje in upanje, žalost in tesnoba Kristusovih učencev in ničesar resnično človeškega ni, kar bi ne našlo odgovora v njihovih srcih.« Kristjan ljubi človeka; zato pa kakorkoli se v zgodovini dogaja s človekom, ne more pustiti kristjana brezbrižnega, ampak je njemu izziv. To je pač tisti izraz, ki veže ljubezen do Boga z ljubeznijo do bližnjega. Ni prve brez druge in prav zato je izziv.

Damjan Hlede

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Veliki teden

Pred nami je veliki ali sveti teden, ki se začne s cvetno nedeljo, 4. aprila. Glavni dnevi tega tedna so veliki četrtek, veliki petek in velika sobota. V teh dneh želi bogoslužje, kolikor je pač mogoče, obnoviti in ponazoriti dogodke zadnjih dni Kristusovega življenja, da bi jih vsak dan doživljali v prisrčni notranji povezanosti z njim.

Na veliki četrtek zjutraj ima škof v stolnici sveto mašo, pri kateri naj bi po možnosti somaševali vsi duhovniki v škofiji. Ta maša se imenuje krizmena maša, ker med mašo škof blagoslovi olja, ki služijo pri raznih zakramentih: krizma (krst, birma, mašniško posvečenje pa tudi blagoslov oltarja, cerkve, zvonov), krstno olje (krst) in bolniško olje (bolniško maziljenje).

V župnijskih cerkvah je zvečer samo ena maša (po potrebi tudi v kakšni drugi cerkvi). V Trstu je v nekaterih cerkvah še posebna maša za slovenske vernike. To je maša, s katero praznujemo začetek evharistije, duhovništva in bratske služnosti. Cerkev nam pomaga, da pri evharističnem slavju doživimo, da je evharistija studenec in središče vsega krščanskega življenja. Pri tej sveti maši je lahko tudi umivanje nog, ki nas spominja, da je Jezus dal novo zapoved ljubezni.

Po sveti maši duhovnik prenese Najsvetejše v »božji grob« (v kapelo ali okrašen oltar), kjer naj bi ga verniki izmenoma častili do velikega petka popoldne ali večera. Ponekod držijo božji grob do vstajenjske procesije v soboto zvečer ali nedeljo zjutraj.

Na veliki petek stojimo pred skrivnostjo Jezusovega trpljenja in smrti. Ta dan ni svete maše, ampak posebno bogoslužje v popoldanskih ali večernih urah, ki se odvija v treh delih: v opravilu božje besede (berila, branje Kristusovega trpljenja po Janezu, molitve za vse potrebe), češčenje križa in obhajilo.

Na veliko soboto se Cerkev mudi pri Jezusovem grobu in premišljuje Jezusovo trpljenje in smrt. Ta dan ni nobene maše do sončnega zahoda. V večernih urah ali celo v nočnih urah je v župnijskih cerkvah bogoslužje velikonočne vigilije, ki vsebuje štiri dele: slavje luči (blagoslov ognja in velikonočne sveče), besedno bogoslužje (berila), krstno bogoslužje (blagoslov krstne vode ali kak krst in obnovitev krstnih obljub), evharistično bogoslužje (maša).

Evharistično slavje je vrhunec velikonočne vigilije. To je prava, najbolj slovesna velikonočna maša. Dnevna maša na samo Veliko noč je pravzaprav nadaljevanje nočnega evharističnega slavja.

Po tej sveti maši imajo ponekod že vstajenjsko procesijo. Drugod pa na nedeljo zgodaj zjutraj pred dnevno slovesno mašo.

Ta procesija mnogim omogoča, da globoko doživijo velikonočno vstajenje.

Pri nas je stara navada, da na veliko soboto ali v nedeljo zjutraj duhovnik blagoslavlja velikonočna jedila. Bistveno za blagoslov velikonočnih jedil je, da v nas zbudijo smisel in hvaležnost za velike božje darove, ki izhajajo iz Velike noči, in da nas opozarjajo na božjo bližino prav v teh dneh.

Naj nam velikonočni prazniki pomagajo, da bomo doživeli Kristusovo vstajenje in po lastnem spreobrnjenju doživeli svoje vstajenje v milosti in ljubezni.

l.šk.

Izvir luči je vedno v »senci«

Strah

»Ni tako velikega problema, da se ne bi dalo zbežati pred njim.« (R. Bach) In ni tako majhnega problema, da bi se ga ne bilo mogoče bati. Kdor še upa, kdor ima s svojim življenjem, resne načrte, ni varen pred strahom. Boji se otrok, ki se je sredi noči zbudil in mu nihče ni odgovoril na njegove klice, strah je šolarja, ki ni naredil domače naloge ali je premalo pripravljen na šolsko nalogo, študentu ni vseeno kako bo oz. ali bo naredil izpit, planinec si med nevihto v hribih ne žvižga, starše preveva skrb, kako bodo preživeli svojo družino, propagandni material izraža strah pred premajhnim številom naročil in kupcev, ob epidemiji vsakega, ki je zdrav, vsaj zanima, če bo dovolj močan, da ne bo podlegel okužbi, kdor je osamljen s strahom in upanjem pričakuje ali pa išče nekoga, ki bi mu lahko zaupal, greh pogosto sproži strah pred božjo kaznijo in beg pred Bogom, strah in sovraštvo zbuja tisti, ki govori resnico, »ker ljudi sili, da vidijo tisto, kar so že vedeli, pa so se zaradi ljubega miru delali, kot da ne vidijo« (G. Guareschi), nihče se še ni sprijaznil s smrtjo...

Strah se pojavlja, ko nastopi v življenju ozek prehod, skozi katerega je »enostavno« treba iti. Ni druge poti. Človek se takrat počuti kot suženj in sprašuje: zakaj ni še drugih možnosti? In vendar ni mogoče, tudi če bi imel na razpolago desetpasovno cesto, voziti več kot po enem pasu. Ni mogoče hoditi več kot po eni poti. Res pa je, da te različne poti pripeljejo v različne kraje. Vendar samo v enega naenkrat. Tako da je ta kraj, kamor je človek prisiljen iti, vreden ravno toliko, kot tisti za katerega se je (ali bi se) odločil sam. Kajti v obeh primerih se je potrebno soočiti z novostjo, z okoliščinami, v katerih še ni bil.

Izpostavljenost je vzrok strahu. Ko človek ni zavarovan, se boji.

Fritz Riemann navaja štiri osnovne oblike strahu: strah pred predanostjo, pred samouresničitvijo, pred spremembo, pred nujnostjo. Sprejemanje teh situacij zahteva od človeka zrelost. In strah je obotavljanje, da bi človek dozorel. Kajti takrat se bo do neke mere moral odpovedati nezrelosti — večni potrebi po zavarovanosti — in živeti odprto, samostojno, izpostavljeno. Prav zaradi te izpostavljenosti pa strah ne bo v življenju nikoli popolnoma izginil. Kajti vedno znova bodo nastopale okoliščine, ki silijo človeka v izpostavljenost, ki ga silijo v zrelost.

Zato je potrebno vedeti: vse ljudi je strah. Ker sodita strah in življenje skupaj, smem tudi sam imeti strah. Strah postane lažji, če z nekom o tem govorim. Strahu je potrebno pogledati v oči, ugotoviti od kod prihaja, kakšno sporočilo nosi. Ob marsičem, kar mi povzroča bojazen, je treba enostavno vztrajati. Grozeči nevarnosti se je treba izogniti. Ne smem dopustiti, da bi me strah neobvladljivo prevzemal, ampak razvijati, kar daje pogum in zaupanje. Včasih je strah povezan s krivdo. Ko jo uvidim, priznam in skušam popraviti napako, imam možnost, da se strah razblini. (po T. Hauser).

Ostaja še neki strah, ki traja tako dolgo kot življenje. Strah za sebe samega. Da me ni strah zase, ker je nekdo navdušen nad mano, se pravi, da sem dober, da me to navdušenje dela dobrega. Ni nujno, da to doživetje prihaja preko bližnjega, ki me ima rad. So ljudje, ki takih bližnjih nimajo. Vendar je to, da so, znamenje, da je Stvarnik navdušen nad njimi. In to božje navdušenje (o tem govori obstoj vsega, kar je) je klic tistim, ki to vedo, naj pomagajo premagovati strah.

In nazadnje: »Kakšno vrednost pa bi imel tvoj pogum, če se ne bi bal?« (G. Guareschi)

Andrej Vuga

Sin razmišlja o očetu

Dragi moj tata!

Danes pišemo slovensko šolsko nalogo. Ta predmet mi ne gre najbolje, ne zato ker je profesorica presitna, pač pa zato ker priznam, da nisem literat. Dosti bolj mi ležijo tehnični predmeti, saj veš, da bi se rad usmeril na to področje... Pa vendar, ker si me že iznenadil z nepričakovanim pismom, naj ti ga vrnem! - Zanimivo, v naši družini si dopisujemo. Če bo zvedel moj sošolec, ki mu včasih kaj zaupam, bo mislil, da smo družina pisateljev in razumnikov; pa saj veš, da pri nas ni tako... Svojo skromnost si vedno znal deliti z nami vsemi. Priznam, da sem te celo občudoval, ko nisi vzrojil, ko smo te v družini tolikokrat razjezili. Prav tako priznam, da si nam velikokrat nudil več, kot smo od tebe pričakovali... Res pa je, da kljub vsemu, da si moj oče, da si me vedno imel rad, me spremljal na tekmah, se zame tako ali drugače zanimaš, ni med nama prišlo nikoli do nekih večjih vezi, ki bi morale priti med očetom in sinom. Upam, da si o tem imel nekaj več sreče z bratom in sestro. Na videz smo urejena dobra družina, vsaj za take nas imajo. V resnici pa smo si izredni tujci. Nikar ne misli, da o tem nisem nikoli razmišljal. Sem, mnogo več, kot misliš ti. Nekoč sem si celo vzel čas in se poigraval z mislimi, kakšen si bil ti v mojih letih. Še več, zelo me je mikala tvoja poštenost tam nekje okrog dvajsetega leta. Danes te na tem področju naravnost občudujem in si mi celo vzor, pa vendar, saj me razumeš..., radoveden pa sem le. Končno pa, saj sem tvoj sin! Res pa je, da do nekega iskrenega pogovora med nama ni nikoli prišlo, in se bojim, da ga tudi več ne bo. Leta so tekla in naredila svoje. Med nama je prišlo do velikega prepada, na področju medsebojnega zaupanja, čeprav priznam, da te imam rad, te izredno cenim in spoštujem; samo vedno kadarkoli s kom o tebi govorim, se tega pogovora izmikam in ga previdno zasukam na drugi tir... To me skrbi. Veš zakaj? Preprosto, všeč mi je sošolka in če bom nekoč postal oče, bo za to, za kar sem bil jaz ob tvoji dobroti in poštenosti prikrajšan, bo mogoče prikrajšan tudi moj sin? - Ne vem, kaj si ti ob vsem tem misliš. Zame je to nekaj, kar se bojim, da ne bom razčistil nikoli. Ali pa bom? Mogoče bo to najino dopisovanje odkrilo tisto pot, do katere je bilo treba čakati do moje mature. Veruješ, dragi tata, v to?

Ambrož Kodelja

900-letnica zagrebške nadškofije

Mesto Zagreb obhaja 900-letnico, kar se prvič imenuje v zgodovini. Prav tako tudi zagrebška nadškofija obhaja 900-letnico svoje ustanovitve. Oba jubileja bodo združili in se jih spominjali s številnimi proslavami. Višek proslav bo prihodnje leto v septembru.

Vlada tarča vse večjih kritik

Prvi pomladni teden je le še okrepil kritike na račun dr. Janeza Drnovška in vlade, ki ji predseduje, s to zanimivostjo, da zdaj v vedno večji meri prihajajo s strani »neodvisnega« tiska in televizije, svojo »značilno« barvitost pa dajejo vedno številnejši protesti ljudi, ki jih je vladino zategovanje pasu spravilo v pozicijo, ko postaja golo preživetje vprašljivo. Dr. Drnovšek se je torej znašel v navskrižnem ognju vseh vrst sindikatov, prejšnjih »uradnih« oziroma »sfriziranih«, do novih, porojenih v duhu sprememb v postkomunističnem času. Seveda je bilo zasedanje državnega zbora lepa priložnost, da predsednik vlade spregovori o restriktivni finančni politiki, o omejevanju porabe, o prizadevanjih za varčnejšo državo, skratka o tem, da bo pač treba »zategniti pas«. Seveda je nepopularna poteza dobila svoj odziv tudi pri poslanskih plačah, ki naj bi se drastično zmanjšale. Kakor je bil Drnovškov petkov govor jasen glede odgovora vse glasnejšim kritikom in nasprotnikom, da bo vlada brezkompromisno vztrajala v začrtani gospodarski politiki, pa je po drugi strani jasno, da je podedovane zapuščine bivšega komunističnega sistema le preveč, zaradi česar se bo mlada država nujno že v bližnji prihodnosti morala začeti ubadati z vse večjo socialno revščino, kljub navidezno trdnemu, vendar realno vsaj za četrtino preseženemu tečaju tolarja nasproti trdnim svetovnim valutam, kar je le izgovor za večno tarnanje »državnega« gospodarstva, v marsičem poslujočega še po starem, da ni realnih izvoznih izpodbud za vse zahtevnejši izvoz na konvertibilne trge, ob izgubi nezahtevnih »jugotrgov«, ki pa so za prenekatere »gospodarstvenike« nostalgična preteklost.

V tem začaranem krogu restriktivne javne porabe in zamrznitve plač seveda dokaj neprijetno odmeva tudi odločitev, da poslanskih plač ne bo prejemalo le sedanjih 90 poslancev državnega zbora, ampak skupno kar 128 (vštevši »bivše« iz preteklega mandatnega obdobja v še iz komunizma podedovani skupščini), in sicer za celo naslednje leto, izjemoma celo dve leti.

Tu se začenjajo tudi utrudljiva in maratonska pogajanja z Italijo, kar morda politično ni najboljše, čeprav skušajo Italijani s svojimi zahtevami izsiljevati z vetom na vstop Slovenije v svet Evrope. Že sama četrtkova večerna seja za zaprtimi vrati, ko so poslanci državnega zbora tehtali o izhodiščih pogajanj v Rimu, dokazuje, da med člani parlamenta ni bilo enotnih stališč. Po četrtkovem »brevissimo« srečanju z italijansko stranjo so sledila le uradna »polikana« sporočila obeh strani, z napovedjo »zaresnih« pogajanj v Ljubljani konec aprila. Slovenska politika se bo morala šele naučiti zavzemati prave diplomatske pozicije v »boju« z vedno zahtevnejšimi in neprijetnejšimi Italijani, pa čeprav je trenutno v ospredju formalno vprašanje lastnine »esulov« iz Slovenske Istre.

Protiutež italijanskim pritiskom je nedvomno bil obisk uradne avstrijske vojaške delegacije z na čelu obrambnim ministrom, ki je očitno potekal kooperativno, vojna ministra obeh držav pa razmuljivo nista hotela povedati kaj več o protokoliranem sporazumu, ampak sta bila po vojaško »lapidarna«. Ob vseh teh zanimivih premikih kar nekam otožno zveni ugotavljanje predsednika države, da kje le so njegove prave kompetence na področju obrambe, ali sploh lahko podeljuje državna vojaška odlikovanja, kako je z določili v novi ustavi z njegovo bodočo vlogo na tem vitalnem področju... Tempora mutantur, le nekateri se z njimi le stežka spreminjajo. Po vendar: Eppur si muove!

Davorin Vuga

Politična kriza v Rusiji pred razrešitvijo?

V ospredju svetovne pozornosti je že nekaj časa hud politični spopad med predsednikom Jelcinom (demokratično izvoljenim leta 1991) in predsednikom še starega kongresa ljudskih poslancev (parlamenta) Hasbulatovom. Svojo besedo pri tem sporu hoče imeti tudi ustavno sodišče kot najvišji sodni organ v državi. Bistvo spora je program gospodarskih in upravnih reform, za katere se odločno zavzema Jelcin. Nasprotniki, ki odražajo še staro oblastno miselnost, pa mu nasprotujejo, češ da hoče povsem zrušiti dosedanji gospodarsko-socialni sistem in si popolnoma podrediti novega. Da bi ga onemogočili pri nadaljevanju njegove politike, so mu poslanci ljudskega kongresa zagrozili z izglasovanjem nezaupnice in zahteve po odstopu. Predsednik Jelcin je na to grožnjo odgovoril z razglasitvijo izrednega stanja, ki mu daje pravico do neposrednega vladanja z odloki mimo parlamenta. Zahteval je tudi, naj se ruski ljudje na referendumu 25. aprila izrečejo, ali podpirajo njegove reforme ali ne.

Na glavnem moskovskem trgu so se v minulem tednu zvrstile javne demonstracije tako Jelcinovih pristašev kot njegovih nasprotnikov, ki so potekale povsem mirno, brez vsakršnih izbruhov nestrpnosti, kar je za ruske razmere vsekakor pomembno.

Bilo je več poskusov, da bi se premostila huda politična razklanost glede bodočega razvoja države v oblastnih strukturah ruske države po odpravi komunističnega režima. Oba tekmeca, Jelcin in Hasbulatov, sta se pod pritiskom javnosti že skoro dogovorila za kompromisno rešitev spora, ko se je spet jezno oglasil parlament, ki ga imenujejo kongres ljudskih poslancev, in glasoval o predlogu po odstavitvi obeh, ki pa ni prodrl za nekaj desetin glasov razlike. Vedeti moramo namreč, da omenjeni ruski kongres šteje okrog tisoč poslancev. Poznavalci razmer pravijo, da se ponavlja zgodba iz drugih nekdanjih realsocialističnih držav, da gospodarske reforme zavirajo predstavniki državnih podjetij in drugih podobnih struktur, ki še vedno obstajajo.

Oba tekmeca za prevladujoč politični vpliv v državi sta tako ostala na svojih mestih. Jelcinov položaj se kaže sicer nekoliko oslabljen po vseh omenjenih dogodkih, vendar kaže, da bo uspel izvesti referendum, na katerem pričakuje zares ugoden izid. Nove volitve pa naj bi nato pometle s sedanjim kongresom, ki je brez demokratične legitimnosti.

Nove sodne preiskave

V italijanskem političnem življenju že več kot leto dni traja potres v vrhovih strank. Posebno sta prizadeti socialistična stranka in stranka krščanskih demokratov, stranki, ki sta praktično vodili državno politiko zadnjih dvajset let. Izkazalo se je, da oblast človeka spridi. Nepoštenost se je namreč vgnezdila v njih vrste.

To nepoštenost so sodniki začeli odkrivati pred enim letom; po enem letu se je odkrivanje razširilo na vso državo in na vse njene institucije. Tudi Goriška in Tržaška nista izvzeti. Najhuje pa je prizadela vest, da so sodniki izročili sodno obvestilo Giuliu Andreottiju. Na Andreottija je padel hud sum o povezanosti z mafijo. Ta obtožba je bila do sedaj najhujši udarec italijanski politiki, saj je Andreotti užival ugled ne samo doma, temveč po vsem svetu. Andreottija obtožujejo nekateri skesani mafijci. Koliko je kriv, bodo seveda morali sodniki dokazati, toda hudo je že dejstvo, da je nanj padel sum.

Izjava ukrajinskega metropolita iz Kolomne

»Naša Cerkev živi že nad 70 let v brezbožnem ozračju. Po revoluciji 1917 brezbožna propaganda ni prenehala. In vendar na milijone vernih ljudi ni popustilo. Znova in znova poudarjamo vernikom, da je najmočnejši odgovor brezboštvu zavedno krščansko življenje. Krščanstvo in ateizem ne moreta skupaj delovati, ker sta si v koreninah nasprotna. Cerkev je tudi v najhujšem preganjanju oznanjala in branila evangelij.«

Nabirka za katoliški tisk 1993

Slov. duhovnija v Gorici	2.059.000
Jazbine	36.000
Števerjan	269.000
Podgora	124.000
Subida-Plešivo	150.000
Stolnica	685.000
Prireditev v Katoliškem domu (srečolov)	1.232.000
Sovodnje	392.000
Jamlje	310.000
Gabrje-Vrh	260.000
Rupa-Peč	340.000
Štandrež	650.000
Zgonik	311.000
Mavhinje	440.000
Nabrežina	550.000
Novi Sv. Anton-TS in Marijina družba Marije Milostne	490.000
Sv. Jakob TS	360.000
Prosek	214.000
Žavlje	190.000
Sv. Barbara	40.000
Boljunec	120.000
Katinara	95.000
Rojan	400.000
Škedenj	352.000
Domjo-Ricmanje	100.000
Salezijanci	127.000
Barkovlje	255.000
Kontovel	90.000
Kolonkovec	150.000
Občine	255.000
Bani	80.000
Ferlugi	70.000
Sv. Križ	552.000
Sv. Ana	70.000

Novo na koroškem kulturnem področju

Krščanska kulturna zveza v Celovcu je 22.3. po nedavni predstavitvi notne zbirke »Vaščani pojo« predstavila 6. zvezek (in prvo kaseto) podjunskih ljudskih pesmi z naslovom »Vsaka vas ima svoj glas - Suha« glasbenega etnologa mag. Engelberta Logarja. Izdaja je nekaj posebnega, saj v njej niso predstavljene le stare pesmi, temveč je orisana tudi kulturna zgodovina vasi Suha. Zanimiv je ovitek, ki predstavlja farno cerkev in ga je narisala 10-letna šolarka. Da je zanimanje za ljudsko petje na Koroškem res živo, je pokazal tudi koncert, na katerem je nastopilo 17 skupin in se ga je udeležilo veliko število starejših in mlajših poslušalcev, ki so sodelovali z nastopajočimi.

Celovška Mohorjeva založba je za Andersenove dneve izdala dve novi mladinski knjigi: nemški prevod Martina Krpana in slovenski prevod avstrijskega avtorja mladinskih kriminalk Brezina z naslovom Zunaj straši opolnoči. Na knjižni polici pa sta se pojavili tudi knjigi bivšega slov. ministra za kulturo Andreja Capudra Bič in vrtavka (v nemščini) in slovenski prevod knjige Živeti resnico v sedanjem trenutku kardinala Franza Königa.

V Domu v Tinjah je imela 22. marca pevski nastop argentinska Slovenka Bernarda Inzko-Fink, ki je med drugim izvajala pesmi Mozarta, Schuberta in Škerjanca, na klavirju pa jo je spremljal Jaroslav Šaron iz Prage. Prostovoljni prispevki so bili namenjeni za gradnjo Doma v Tinjah.

R.B.

Sodnik oprostil župnika zaradi zvonjenja

Sodnik v Sondriju je oprostil župnika župnije Valmalenco, češ da ni zagrešil prestopka z zvonjenjem, ker da gre »za socialno uslugo, ki je ni staviti v dvom.«

Izletniki so namreč zatožili župnika, da zvonjenje moti njihov mir. To se je zgodilo leta 1990, sedaj pa razsodba. Župnik je pohvalil vernike, da so ga pri pravdi vsi podprli.

Ali bo ta razsodba imela kake ugodne posledice za župnika v Števerjanu g. Lazarja, ki ima slične težave z goriškim sodnikom ter »gosti« barona Formentinija?

EZOPOVE BASNI ZA DANAŠNJI ČAS

KATARINA MAHNIČ

Lisica s prepolnim trebuhom

O daru potrpežljivosti

Ko lačna lisica v duplini nekega hrasta opazi kruh in kose mesa, ki so jih tam pustili pastirji, se splazi vanjo in vse požre. Ker zaradi prepolnega trebuha ne more iz dupline, začne stokati in cviliti. Lisica, ki gre mimo, zasliši njeno stokanje, pristopi in jo vpraša, kaj je narobe. Ko izve, kaj se je zgodilo, ji reče: »Tukaj boš morala ostati, dokler ne boš takšna, kot si bila, ko si se splazila v duplino. Potem jo boš z lahkoto zapustila.«

Lisica v basni si je divje zaželela hrane in ni pomislila na težave, ki jih lahko izpolnitev te želje prinese s seboj. Njene misli so segale le do občutka sitega ugodja, zato je bilo zanjo toliko hujše spoznanje, da so se šele s potešitvijo lakote problemi res začeli. Najbrž je ni potolažila niti modra misel, da bo s časom vse tako, kot je bilo, le potrpeti je treba.

Pisec znamenitega Jonatana Livingstona Galeba zapiše v svoji knjigi Iluzije tole misel: »Problema, ki ne bi imel darila zate, ni. Probleme iščeš, ker potrebuješ njihova darila.«

Ljudje si želimo marsikaj. In smo prav tako kot lisica presenečeni, prestrašeni in razočarani, ker dosežen cilj nikoli ni samo lep, ampak potegne na dan stare ali odpira nove probleme. Ker jih nismo poznali in ne pričakovali, se kar naenkrat znajdemo v slepi ulici, iz katere bi radi pobegnili zdaj in takoj, pa čeprav v naročje novega nerešljivega problema. Manjka nam potrpežljivosti; vzeti si čas, razmisliti, počakati. Pustiti času, da prežene strahove in omili težave, jih odplakne kot morski val in počasi naplavlja nove, dokler se ne navadimo tega valovanja in ga začnemo sprejemati kot izziv. Kot darilo.

Problemi se tako vrtijo v krogu neprestanega izzivanja, ki nas polni, drži in peha naprej. In čeprav včasih vzdihujemo pod njihovo težo, so naši in z nikomer jih ne bi zamenjali. Pravzaprav so nas naučili (pre)živeti in življenje bi bilo prazno brez njih. Vsakič, ko se česa lotimo, stojimo pred novim problemom; počasi postajamo mojstri, ki z vedno večjim posluhom in občutkom stopamo cilju naproti. Veseli v zavesti, da se tudi v njem skriva problem... Ki ga bomo rešili.

Seveda vsi problemi za svojo rešitev ne zahtevajo le potrpežljivosti čakanja. Pri nekaterih se je treba odzvati bliskovito, se boriti, priti stvari do dna. Sami moramo znati razločevati med njimi, da ne bi z izgovorom »pustiti času čas« zaspali v blaženi nedejavnosti.

Lisica bo čez nekaj dni prilezla iz dupline. A nikoli več ne bo takšna, kot je bila. Mogoče na zunaj; a čas negotovosti, ko je ujeta trepetala, da je ne bi zasačili pastirji ali kakšen lovec, se bo neizbrisano vtisnil v njeno notranjost. Kot se, čeprav na zunaj nespoznavno, tudi ljudje, z vsakim preseženim problemom, spreminjamo. Nikoli več ne bomo takšni, kot smo bili. Morda tudi ne boljši ali slabši, le drugačni.

In vedno znova bomo iskali nove probleme, nova darila. **(5)**

Srednjeveška ilustracija Ezopovih basni

Križev pot na Kalvarijo

Slovenska zemlja pozna več hribov in gričev, ki se imenujejo Kalvarija. Tudi na naši slovenski zemlji stoji ob Soči pobočje, ki mu domačini pravimo Kalvarija. Prizorišče strahot prve svetovne vojne, prelite krvi ljudi raznih narodov in begunstva domačinov, je postala v sedanjem času vsakoletni cilj križevega pota.

Tudi letos vabi podgorska župnijska skupnost k molitvi križevega pota na Kalvarijo, kakor tisti veliki petek, ko ga je sin Jezus nosil na istoimensko goro. Letošnji križev pot bo krenil izpred osnovne šole v Klancu (ul. Slataper) v petek, 2. aprila, ob 20.30. Vodil ga bo generalni vikar msgr. Silvano Cocolin. Križev pot bodo oblikovale družine bodočih podgorskih birmancev in prvoobhajancev. Kristjani drugih skupnosti, prisrčno vabljeni!

Lepo je živeti v družini

Lepo je živeti v družini. O tem sta pričala mlada zakonca Gregorc iz Ajdovščine. Lepo je, če so dani pogoji: medsebojna zvestoba, ki sloni tudi na skupnem verskem doživljanju, kar sta posebno spoznala na duhovnih vajah. Intenzivno versko življenje utrjuje skupne vezi tudi z otroki po besedah sv. pisma: »Zaman se trudijo zidarji, če Bog ne zida hiše.« To drži še posebej za družino in njeno trdnost ter veselje v njej.

Debata se je posebej razvila v zvezi z vzgojo otrok in ravnanjem z njimi, saj je vsak otrok nekaj edinstvenega in zahteva zato svojstven pristop pri vzgoji.

S tem so se zaključila letošnja postna predavanja, ki so s številno udeležbo znova izpričala, da ljudje potrebujejo tudi verske poglobitve, ki je pri nedeljskih pridigah ne morejo vedno dobiti.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete

V veliki dvorani Katoliškega doma v Gorici se je vršil v ponedeljek, 29. marca, redni letni občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete.

O poteku občnega zbora bomo poročali v posebni prilogi v povelikonočni številki našega lista.

Srečanje z avtorjem: Ciril Zlobec

V okviru srečanj z avtorjem, ki jih že vrsto let uspešno prireja Kulturni dom iz Gorice, bo v petek, 2. aprila 1993, ob 18.30 v dvorani pokrajinskega muzeja na goriškem gradu, srečanje z znanim slovenskim pesnikom in pisateljem Cirilom Zlobcem.

Ob tej priložnosti bo pesnik predstavil svojo najnovejšo knjigo poezij »Ljubezen dvoedina«.

Uvodne misli bo ob tej priložnosti posredoval dr. Matjaž Kmecl iz Ljubljane.

Večer prireja Upravni odbor Kulturnega doma v Gorici s sodelovanjem goriške pokrajinske uprave.

Srečanje z nadškofom

G. nadškof A.V. Bommarco je zaključil svoj pastoralni obisk v župnijah štandreškega dekanata. Obiskoval je 10 župni. Zato se je želel srečati z vsemi dušnimi pastirji in z zastopniki župnijskih pastoralnih svetov. To se je zgodilo v Katoliškem domu v petek, 26. marca.

Nekateri dušni pastirji so bili zadržani, zastopniki župnijskih svetov so pa prišli v kar dobrem številu. G. nadškof je podal nekaj splošnih vtisov o našem verskem življenju, vsaka župnija posebej pa bo prejela posebno pismo o vizitaciji. Nadškofov vtis: Versko stanje je nasplošno zadovoljivo in sloni na dobri tradiciji. Vendar se, kakor povsod, pozna verska kriza. Sicer pa je položaj različen tudi od župnije do župnije, ker so raznolike po sestavi prebivalstva. Zadovoljen je bil z obiskom po šolah, kjer so ga povsod prijateljsko sprejeli, prav tako po domovih ob obisku bolnikov. Posebej je omenil pastoralo za mlade, le škoda, da sta bila službeno zadržana oba odgovorna za to pastoralo g. M. Markežič in g. K. Bolčina, ki sta isti večer bila zadržana z mladimi v Sovodnjah. Vsekakor prvi koraki so že narejeni v tej smeri.

V zvezi z mladimi se je g. nadškof posebej ustavil ob skavtih in skavtinjah ter pri skupini Izvir, iz katerega je izšlo že nekaj duhovnih poklicev.

Omenil je tudi, da župnijski pastoralni sveti ne delujejo povsod, kot bi morali. Gre za pokoncilsko pobudo, ki se ni še ukoreninila v zavest vseh dušnih pastirjev in verskih občestev. Svete bo treba poživiti, da ne bo dušni pastir vedno bolj sam.

V debati so prisotni opozorili, da ni več slovenskega spovednika pri kapucinih, kjer je vedno, bil in kamor so zahajali posebno naši moški. Nadškof je obljubil svoje posredovanje.

Celodnevno češčenje in kulturni popoldan

Podgorska krščanska skupnost bo tudi letos počastila Kristusa v evharističnem kruhu s praznikom celodnevnega češčenja na tiho nedeljo. Po deseti maši bo izpostavljeno Najsvetejše, nakar bodo verniki čuvali in molili Boga pod podobo kruha. Sklep češčenja bo ob 16.00 uri, nato bo v bližnji dvorani kulturni popoldan. S. Bratina nam bo predstavil svoje fotografije in pokazal veliko diapozitivov iz življenja in običajev naših ljudi, doma in po svetu. Prisrčno vabljeni!

Srečanje bivših gojencev

V nedeljo, 18. aprila 1993, bo v bivšem malem semenišču srečanje bivših gojencev.

Spored: od 16. uri zbiranje v ulici Alviano 18 - pozdrav udeležencem v glavni dvorani - pogovor o življenju v semenišču - predstavitev knjige dr. L. Tavana Il Goriziano fra Chiesa e società: il caso di Igino Valdemarin z uvodom A. Rebule.

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

- **Bo v Rusiji zmagal razum?**
- **Slovenija slabo pričela pogovore o Osimu**
- **Tragediji na Balkanu ni videti konca**
- **Naša manjšina bi morala pomagati slovenski državi**

Haendlov Mesija v cerkvi sv. Ignacija

Bernarda in Veronika Fink z dirigentom oratorija Mirkom Cudermanom

Pobožna tišina, ki je odražala zbranost in doživljanje občinstva skozi dobri dve uri trajajočega koncerta in skoraj desetminutni aplavz, nam potrjujejo, da je Haendlov oratorij »Mesija« bil resnično velik glasbeni in kulturni dogodek. V solističnih vlogah so ob tenoristu Janezu Lotriču nastopili sestri, sopranistka Veronika in Bernarda Fink, ki je tokrat pela altovsko vlogo, ter njun brat Marko, ki je pel basovsko vlogo. Zborovske dele je pel Slovenski komorni zbor, komorni orkester pa je poustvaril orkestralni del oratorija. Dirigent Mirko Cuderman je tudi tokrat potrdil, da je odličen poznavalec obsežnejših vokalnih del religioznega izraza. Posebno doživetje je bilo poslušati to imenitno baročno delo v slovenščini, ker je to dejansko omogočalo, da je vsakdo lahko sledil sporočilu oratorija, ki govori o rojstvu, trpljenju, vstajenju in poveličanju Jezusa Kristusa.

Zelo posrečena je bila tudi zamisel, da so oratorij priredili v lepo obnovljeni baročni cerkvi Sv. Ignacija na Travniku in da je do tega prišlo v sedanjem postnem času.

Solisti so pokazali veliko tehnično znanje, še zlasti Bernarda in Marko Fink pa tudi veliko interpretacijsko moč. Slovenski komorni zbor, čeprav je štel le 31 članov, je potrdil, da gre za izredno kvalitetno zborovsko skupino, ki se odlikuje po veliki zborovski in pevski tehniki, presenetljivi natančnosti pri vstopih in ritmu ter vzorni zlitosti. Mogoče je pevcem nekoliko ponagajala akustika cerkve ter dejstvo, da je bil zbor postavljen nekoliko nižje od orkestra. Kakorkoli že, Haendlov oratorij »Mesija«, ki smo ga v soboto, 27. marca, poslušali v Gorici, je bil veliko doživetje. Ti globoki občutki nas bodo gotovo še dolgo spremljali v vsakodnevnem življenju.

Gorica je torej še enkrat potrdila, da je sposobna ponuditi ljubiteljem glasbe koncerte, ki pomenijo mejnike v tukajšnjem kulturnem dogajanju.

M.T.

Solisti filharmonije iz Minska

JURIJ LIKIN, oboa
SERGEJ GROMOV, violina
ILIJA ŽUKOVSKI, violončelo
JURIJ GILDJUK, klavir
Mendelssohn, Gazelova, Dješevov, Rachmaninov, Falik

KATOLIŠKI DOM
Sreda, 7. aprila 1993, ob 20.30

Prvo uradno srečanje na krajevni ravni med SSk iz Sovodenj in SKD iz Mirna

Pred kratkim (2.3.1993) je bilo na pobudo sekcije Slovenskih krščanskih demokratov iz Mirna srečanje na Mirenskem Gradu z delegacijo sekcije Slovenske kkupnosti iz sovodenjske občine.

Delegacijo sekcije SSk sta vodila tajnik sekcije Avguštin Devetak in načelnik Branko Černic. Prisoten je bil tudi dr. Štefan Bukovec, predsednik goriškega pokrajinskega sveta SSK.

Predstavništvo Slovenskih krščanskih demokratov sta vodila Cirila Pregelj (tajnik), Janko Petejan (predsednik) in Robert Petejan (podpredsednik).

Sekcijski predsednik SKD iz Mirna Janko Petejan je v svojem pozdravnem nagovoru podčrtal pomen srečanja s predstavniki sorodnega političnega mišljenja, ki sloni na pluralizmu. Pluralizem postaja tudi v Sloveniji podlaga za svobodno tržno gospodarstvo in svobodno kulturno ter duhovno izmenjavo. Tajnica Cirila Pregelj je utemeljila razloge vabila in podčrtala pomen srečanja med predstavniki SSk in njihovo sekcijo iz Mirna.

Razgovor je prikazal, kako v Sloveniji načrtujejo območja novih občin, pri čemer izginjajo t.i. krajevne skupnosti ter se odpravlja družbeni sistem enopartijskega reda. Za prihodnje leto so predvidene v Sloveniji prve občinske in pokrajinske volitve, na katerih bodo slovenski državljani izrazili svojo voljo za občinske in pokrajinske ter deželne (okraji-regije) svete na več političnih listah.

Vsa gospodarsko politična problematika, zlasti v krajevnem merilu, je postala slična naši v občini Sovodnje. Dejstvo pa je, da kljub temu, da Miren in Sovodje loči le meja, je pojmovanje zakonske ureditve in pristojnosti, po katerih gospodarsko delujejo občinske uprave v italijanski zakonodaji, v Slovenji, zaradi še prisotnega enoumnega partijskega duha in pomanjkanja poročanja medijev, še danes porazno.

Predstavniki SSk so v razpravi skušali posredovati izkustva, ki jih imajo na političnem področju, v katerem delujejo, zlasti na občinskem področju. To je prikazal Branko Černic, ki že nad deset let načeljuje svetovalski skupini SSk v sovodenjskem občinskem svetu; Černic je obrazložil sestavo občinskega sveta in značilnosti upravljanja občinskega premoženja.

Srečanje se je končalo v lepem vzdušju osebnega spoznavanja in z željo po ponovnem srečanju.

Remo Devetak

Za dobro voljo

— *Kakšno pa je bilo včeraj pri vas vreme?*

— *Megla je bila tako gosta, da so še golobi peš hodili.*

ŠPORT

Olympia
Porcia
0:3 (9:15, 2:15, 7:15)

Olympia: Petejan, Terpin A. in J., Vogrič A. in M., Devetak, Komjanc, Šfiligoj, Dorni, Povše.

Olympia je v tem kolu zanesljivo odigrala najslabšo tekmo cele sezone; igrali so demotivirano in nezbrano, tako da jih je nasprotnik gladko premagal. Gostje niso pokazali prav izjemne igre, so pa igrali stalno agresivno in stanovitno, tako da je bila tekma praktično ves čas v njihovih rokah.

V prvem setu je bilo stanje na začetku izenačeno, nato pa je prva prešla v vodstvo ekipa Porcie, ki je izkoristila slabo obrambo in blok domačih; povedati moramo, da je bila gostujoča ekipa povprečno precej visoka, tako da je njen blok večkrat povzročal preglavice našim napadalcem. Žal so tokrat naši odpovedali prav v vseh elementih igre, saj tudi sprejem ni bil tako zanesljiv. V drugem setu je Olympia igrala še slabše; napake so se vrstile kot po tekočem traku in naši so dosegli le dve borni točki. Potek igre se ni spremenil niti v tretjem setu, kjer je nasprotnik hitro prešel v vodstvo, ki ga je ohranil do konca tekme.

Velja omeniti, da je bil pri Olympii odsoten Simon Terpin, kar pa seveda ne more opravičiti tako blede igre.

ZDRUŽENJE PEVSKIH ZBOROV PRIMORSKE
ZVEZA SLOVENSKIH KULTURNIH DRUŠTEV
ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE

prirejajo

Primorska poje '93

v nedeljo, 4. aprila 1993, ob 17. uri
v Katoliškem domu v Gorici.
Vabljeni!

Naši ricmanjski pomniki

V začetku pomladi, sredi cvetočih dreves, praznuje ricmanjska cerkev svojega farnega patrona sv. Jožefa. Od prvih začetkov vaškega naselja leta 1271 pa do sedanje baročne izklesanosti, je šlo mimo dokaj burnih obdobij. Kar pa je cerkvi vtisnilo pečat žlahtnega porekla, je čudežna lučka »Svetiga Joshefa« po opisu »Faimoshtra s'Dolline v'Leto 1749«. Že prej ustanovljena Bratovščina sv. Jožefa, leta 1693, potrjena po papežu Inocencu XII., je imela nalogo skrbeti za oljenko sv. Jožefa. Ko pa je njeno skrbništvo odpovedalo, je lučka vzplamtela po »skrivnostnem posegu«.

Ni brez pomena, da so se habsburške kronane glave zanimale, ko je do njih prišel glas o »lučki sv. Jožefa«. In Bratovščina sv. Jožefa ima v zlati knjigi vpisanega častnega člana z lastnoročnim podpisom, nadvojvodo Jožefa, poznejšega cesarja Jožefa II. iz leta 1750. Do leta 1773 šteje knjiga 4884 imen iz vseh krajev cesarstva. Božji poseg in »strah božji« sta opravila svoje, kar danes občudujemo na razstavi pod naslovom Ricmanjski pomniki.

Domači župnik, dr. Angel Kosmač, je pod pokroviteljstvom Sveta slovenskih organizacij (SSO) in ob sodelovanju strokovnega osebja iz Goriškega muzeja iz Kromberka pripravil razstavo zgodovinskega pomena in pričevanja. Po vitrinah občudujemo fine vezenine mašnih paramentov po vzorcih višje šole, izdelanih v avstrijskih tkalskih delavnicah na Dunaju. Dar so cesarice Marije Terezije iz let 1770-1780, bogato okrašene z zlatimi našivi.

Častitljive matične knjige krstov, porok in umrlih, v latinščini, je začel pisati prvi ricmanjski kaplan Ivan Gabranja leta 1788. Najpomembnejši zgodovinski dokument pa vsekakor predstavlja listina papeža Inocenca XII. iz leta 1693 v potrditev Bratovščine sv. Jožefa, poleg »Zlate knjige« članov Bratovščine.

Menda ni Tržačana ali Slovenca, ki bi ga kdaj ne zanesla pot k sv. Jožefu v Ricmanje. Zadnja leta res ni več množičnega romarskega navala, kot se jih od nekdaj spominjamo. Ni več stojnic z dišečim pršutom, ne raznih krošnjarjev. Je pa več zbranosti v cerkvi in manj »semenjskega« šundra. Dobro je bilo poskrbljeno za slovenske in italijanske vernike. Pri mladinski maši smo pričakovali večjega števila mladih. Sicer se pa v okviru prazničnega tedna zvrsti pester program za duhovne in kulturne potrebe obiskovalcev. Le godba na pihala (trobila) domače godbene skupine, na koncertu v cerkvi, se nam je zdela nekoliko premočna, čeprav je komu tudi taka všeč.

K ricmanjskemu praznovanju je končno prispevala še štandreška igralska skupina z igro Rendez-Vous, s katero se je letošnje jožefovanje zaključilo. Razstava je na ogled vse do Velike noči, zlasti v jutranjih urah.

F.V.

Pastoralna vizitacija v Škednju

S skupnim zborovanjem vse župnije (sicer slabo obiskanim) se je v petek, 26. marca, zaključila pastoralna vizitacija v Škednju. To škofovo srečanje z vso realnostjo župnije (če upoštevamo srečanja z vsemi župnijami v škofiji) je za škofa zelo naporno, ker mu zasede celoten urnik, tako da mu zmanjka časa za pogovor z ljudmi. Prav tako se dogaja z mašami ali pridiganjem pri nedeljskih mašah: čim se končajo, že mora na naslednjo obveznost.

S slovenskim delom župnije se je škof Bellomi srečal v četrtek; glavno besedo pa so imeli mladi, ki si želijo še kaj več in so se v ta namen odločili za nadaljno srečanje. V Domu se namreč redno sestajajo tri skupine mladih: prva, številnejša, zbira mladino od 16. do 24. leta starosti, ostali dve pa sta skavtski skupini.

V ospredju ostaja še vedno obisk službe božje, ki je zadnje čase manj številen; problemi so tudi s pevskim zborom.

Prav ob pastoralnem obisku so omenjeni problemi dobili konkretnejši videz, za njihovo rešitev pa moramo poskrbeti sami, s skupnimi močmi.

Spokorno bogoslužje pri Novem sv. Antonu

V nedeljo, 28. marca, se je v cerkvi Novega sv. Antona odvijalo spokorno bogoslužje za slovenske vernike. Vodil ga je g. Jože Kunčič, ki se je v svojem nagovoru dotaknil pomena sv. spovedi, še posebej v postnem času. Poleg nagovora je bogoslužje vsebovalo branje berila in evangelija, prošnje za vse potrebe, molitev Očenaša in križev pot, med katerimi so imeli verniki priliko za sv. spoved. S petjem je sodeloval cerkveni zbor od Sv. Ivana.

Deželna konferenca o športu

Šport ima nedvomno za posameznika in družbo velik pomen. Zato mu deželna uprava namenja veliko pozornost. Razne vidike, ki so povezani s športnim udejstvovanjem, je deželna uprava nedavno prikazala na posebni deželni konferenci o športu, ki jo je razčlenila na štiri dele. Konferenca se je tako odvijala zadnje štiri sobote, vsakič v enem izmed štirih pokrajinskih glavnih mest naše dežele.

Prvi del je bil na videmskem gradu, kjer so obravnavali probleme, ki so povezani s športnimi objekti in napravami. V pordenonskem avditoriju so naslednjo soboto govorili o športnih združenjih in društvih. Goriško srečanje tretjo soboto je bilo posvečeno vlogi športa v evropskem okviru. Ob tej priložnosti je med drugimi nastopil z referatom tudi predsednik mednarodne komisije Olimpijskega komiteja in Športne zveze Slovenije Evgen Bergant. Sklepni del koference pa se je odvijal v kongresnem centru Pomorske postaje v Trstu, kjer so razpravljali o športni medicini.

Na vseh srečanjih so bili navzoči razni najvidnejši deželni upravitelji in priznani športni strokovnjaki in organizatorji. **(mab)**

Končan seminar o beguncih

Na tržaški univerzi se je v nedeljo končal italijansko-slovenski seminar o beguncih. Udeležili so se ga strokovnjaki in predstavniki Rdečega križa, Karitasa, Združenja katoliških delavcev in drugih organizacij. Od petka do nedelje so se zvrstili referati in posegi o problematiki beguncev in njihovega vzdrževanja s posebnim ozirom na stanje v republikah bivše Jugoslavije. Seminar se je zaključil s pozivom, naj se beguncev ne odklanja, temveč naj se jih sprejme. Po mnenju predsednika tržaške Acli Franca Codege je ta seminar predstavil odgovor nestrpnežem s strani tistega dela Trsta, ki se zavzema za sožitje.

Občni zbor Slovenske prosvete

V sredo, 24. marca, se je v Peterlinovi dvorani odvijal redni občni zbor Slovenske prosvete. Bil je v glavnem delovnega značaja, saj mora po statutu ta organizacija imeti vsako leto občni zbor. Ni bilo pa volitev novega odbora, saj jih statut predvideva vsako drugo leto.

Na dnevnem redu je bilo imenovanje novega člana nadzornega odbora na mesto pokojnega dr. Franca Mljača. Člani so izvolili Rudija Košuto. Sledila je predstavitev obračuna leta 1992 in proračuna za leto 1993, ki sta bila soglasno odobrena. Zatem je stekla razprava o stanju in delovanju naših društev in organizacij. Posebno pozornost so člani posvetili vprašanju bodočnosti Finžgarjevega doma, ki naj bi po nekaterih vesteh izgubil svoj sedež in prostore v openskem Marijanišču, v katerem se bodo v kratkem pričela preureditvena dela.

Ivan Žerjal

O delovanju SKK

V soboto, 27. marca, smo imeli v Slovenskem kulturnem klubu zopet večer s predstavo diapozitivov. Tokrat je večer vodila tržaška arheologinja Katja Kjuder, ki nam je orisala svoje potovanje po Južni Koreji. Slike in razlaga so obravnavale le stari oz. tradicionalni videz dežele, se pravi stare templje, pagode, arheološke najdbe ipd. Na kratko nam je tudi predstavila Korejce in njihovo življenje v skupnosti.

Tomaž Susič

Primorska poje na Proseku

V proseškem kulturnem domu se je letos na Tržaškem že drugič odvijala revija Primorska poje. Nastopili so kvintet Sonček, komorni zbor Amadeus iz Pivke, oktet Godovič iz Idrije, dekliški zbor Grlica, mešani zbor Rupa-Peč, na koncu pa še mešani zbor Primorec-Tabor, ki je pod vodstvom Matjaža Ščeka zaključil spored.

Rendez-Vous v Ricmanjih

Na povabilo župnijske skupnosti iz Ricmanj so nastopili v nedeljo, 28. marca, v Baragovem domu člani mladinske dramske skupine prosvetnega društva »Štandrež« s spevoigro Antona Medveda Rendez-Vous.

Nastop štandreških igralcev je zaključil praznovanja ob vaškem patronu sv. Jožefu. Za to priliko je bilo v Ricmanjih več prireditev.

Neofašistom bodo sodili

31. maja se bo pričelo sojenje trem neofašističnim skrajnežem, in sicer Pieru Tononiju, Marcu Coassinu in Fabiu Parovelu, ki naj bi 20. maja 1987 zvečer telefonirali v uredništvo Radia Opčine, medtem ko se je odvijala znana oddaja »Drugi Trst«, ki jo skupaj s prof. Samom Pahorjem in odv. Bogdanom Berdonom vodi tržaški publicist Paolo Parovel. Neofašistični aktivisti so obtoženi razširjanja rasističnih idej, ker naj bi po telefonu grozili urednikom in izgovarjali protislovenska gesla. Na žalost je sojenje prišlo na vrsto šele po šestih letih. Kljub temu je razveseljivo dejstvo, da običajni neznanci, ki so krivi mazaških akcij in podobnih protislovenskih izpadov, niso več tako neznani (za oblasti seveda).

Ponedeljek, 26. aprila, romanje v Velesovo

Velesovo, nad 700 let stara Marijina božja pot

Manifestacija za Lloyd

V soboto 20. marca se je odvijala protestna manifestacija v obrambo tržaškega Lloyda, ki jo je organizirala Lista za Trst. Slišati je bilo ostre besede na račun sindikatov in strank, ki se manifestacije niso udeležili, Poseči je hotel svetovalec SSk prof. Samo Pahor, pa mu organizatorji niso dovolili priti na govorniški oder, najbrž zaradi bojazni, da bi med sicer maloštevilno manifestacijo odjeknila slovenska beseda.

Križev pot
v petek 2. aprila

Na Repentabru skavtski križev pot - vabljena vsa mladina. Zbiranje ob 20. uri.

V Škednju ob 20. uri. sodeluje škedenjska mladina.

Svojevrsten vprašalnik

Na neki tržaški italijanski osnovni šoli kroži vprašalnik, ki je namenjen staršem otrok. Med drugim vsebuje vprašanja, kot npr. to, ali bi starši raje videli, da hodijo njihovi otroci v šolo skupaj s Furlani, Slovani, Romi ali južnjaki. Ravnateljica šole, ki je tudi pobudnica te akcije, pravi, da bodo rezultati ankete odražali določeno realnost, mnogi pa s to pobudo niso kdovekako zadovoljni.

Meja na morju

Podtajnik za trgovsko mornarico in veljak Liste za Trst Giulio Camber se je na otvoritvi sejma Transadria ponovno obregnil ob slovensko-italijansko mejo. Tokrat zahteva spremembo meje na morju. Slovenski in hrvaški predstavnik sta že ostro protestirala v skupnem tiskovnem poročilu. Glede trditve o blokiranem financiranju osimskih cest pa je Camberja demantiral prav njegov predstojnik, minister za prevoze Tesini.

Koroška Nedelja o nas

Koroški slovenski verski list Nedelja je že dve številki posvetil stanju Slovencev na Tržaškem. Posebno pozornost je posvetil verskemu življenju naše skupnosti. Dopisnik Nedelje se je tako pogovarjal s tržaškim škofom Bellomijem, slovenskimi katoliškimi izobraženci, dušnimi pastirji in verniki, s posebnim ozirom na openSko župnijo.

Iz likovnega sveta

Pretekli teden je Mednarodna akademija likovne umetnosti priredila v dvorani Baroncini v Trstu zanimivo srečanje z znanim slikarjem Lojzetom Spacalom. Njegovo bogato in nadvse pomembno umetniško delo je predstavil bivši ravnatelj muzeja Revoltella Giulio Montenero. Spacal spada v sam vrh italijanske in slovenske grafike.

Tržaški slikar Franko Vecchiet pa je priredil razstavo v galeriji Avsenik v Begunjah na Gorenjskem. Vecchiet je izšel iz Černigojeve šole, kasneje pa se je likovno izobraževal v Urbinu, Benetkah in nekaj časa na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Že nad 10 let uspešno vodi likovno galerijo v Tržaški knjigarni. **(mab)**

Problem prve zaposlitve

Naša mladina išče danes prvo zaposlitev, a je ne najde. Pristanišče izumira. Kaj pa delajo krajevni veljaki? Igrajo se z italijanstvom Trsta in ljudi begajo s trditvijo, da bodo Slovani odpravili italijanstvo mesta. Enkrat trdijo, da nas ni, in se čudijo, ko opazijo, da smo še tu. Nočejo razumeti, da smo mi tukaj rojeni in živeči veliko prej kot marsikdo, ki nam bi rad ukazoval. Drugič pravijo, da nas je silno malo. Če je tako: Zakaj se nas tako bojijo? Ponavlja se, kar smo doživljali dosti let prej: pred fašizmom in med njim.

Naši ljudje so pa trdoživi. Ko ni bilo zaslužka, so zelo revno živeli, a so ostali doma v veliki večini. Niso odšli kakor istrski begunci, ki so jim italijanske oblasti obljubile vse mogoče. Če bi oni ostali v svojih rodnih krajih, bi Istra imela drugačno lice.

Mi želimo v miru jesti vsakdanji kruh. Zato naj oblastniki skrbijo, da vsak pride do poštenega zaslužka, da ne bi zakonci rešili problema natalitete s splavom. Da bi naši mladini nudili visoke ideale strpnosti, medsebojnega razumevanja, ne pa poudarjali samo problem narodne pripadnosti in iskanje udobja. Siti smo praznih obljub. S sovraštvom ne rešimo nobenega problema. Vsak totalitaren režim je vedno imel sovražnika, resničnega ali namišljenega. S tem je ljudi odvračal od resnih problemov in jih zato tudi ni rešil. Ali se naši oblastniki ne zavedajo, da so ubrali isto pot? **R.B.**

Goriški umetniki v Katoliški knjigarni

Sodobno goriško likovno ustvarjanje je 19. marca končno doživelo svoj celotni prikaz na razstavi desetih avtorjev, prvič skupno zbranih, in sicer v galeriji Katoliške knjigarne. Izbor del nudi ljubiteljem likovne govorice sintetičen prikaz ustvarjalnosti slovenskih slikarjev, ki izhajajo iz goriškega kroga in ki delujejo v tem prostoru ali izven njega. Njihovo raznolikost izražanja in tematskih izbir združuje skupno prostorsko izhodišče.

Če povzamemo predstavitvene misli umetnostnega kritika Joška Vetriha z otvoritvenega večera, se nam razstavljajoči umetniki in njihova dela takole predstavijo. Oskar Beccia se predstavlja s pokrajinami v različnih tehnikah. Njegova izraznost je odkrita in preprosta, njegova barvna mehkoba pa oblikuje pomirjujoče pravljične pokrajine, za Nadjo Bevčar pa je značilna prosojna barvna nežnost, ki jo krepi strog in gotov črtež. V razstavljenem triptihu prevladujeta stilizacija in geometrizirana abstrakcija, tipični za njeno grafiko.

Silvan Bevčar razkriva na razstavi svojo navezanost na domača Brda, ki jih prikazuje v vsem dinamičnem utripu, kar doseže s hitrimi in napetimi potezami, polnimi barve in luči.

Empiričnost pa označuje Bogdana Butkoviča, ki skuša potešiti človekov bivanjski nemir. Barvni element daje platnu vsebino s svojim oblikovalnim prelivanjem in z barvno efektnostjo.

Umetnica Patrizia Devidè posveča v iskanju novih oblik vso pozornost izbiri barv, ki v svoji večji ali manjši razredčenosti oblikujejo umetniško stvarnost.

Narava je priljubljena tema tudi slikarja Roberta Faganela: njegova pokrajina povsem zaživi ob svežini in blesku barvnih kombinacij na velikih platnih.

Odmirujoči svet mest in pokrajin priteguje pozornost Vanje Franka, ki na amorfno podlago, navadno iz polistirolne folije, nanaša izstopajoč relief.

Hijacintu Jussi pa sta bistveni izrazni sredstvi moč barve in sunkovitost poteze. Svoj abstraktni svet ustvarja na barvnih poljih, ki jih bogatijo barvni snopi.

Vladimir Klanjšček nam tokrat ponuja pogled v svoja Brda, ki jih je geometrično preoblikoval in podčrtal z rafinirano barvno igro.

O kraški pokrajini skozi letne čase govorijo olja in akvareli Andreja Kosiča. Liričnost in učinkoviti barvni odtenki krepijo realističnost kompozicije.

Pestra in učinkovita ustvarjalnost goriškega kroga slovenskih likovnikov bo na ogled na skupni razstavi do sobote, 3. aprila 1993.

OBVESTILA

Vstajenjska procesija in maša bo v goriški stolnici na Veliko noč ob 6.30. Po maši blagoslov jedil.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta obvešča svoje člane in prijatelje, da bo imela mesečno mašo za edinost v ulici Risorta 3, v ponedeljek ob 17.30. Vabljeni.

V galeriji Katoliške knjigarne je do 3. aprila odprta razstava Srečanje desetih goriških umetnikov. Ogled razstave je možen po urniku knjigarne.

8. film video monitor, revija slovenskega filma, videa in televizije, ki jo vsako leto prireja Kinoatelje v Gorici, se bo letos odvijal od 1. do 5. aprila 1993.

V torek, 6. aprila, ob 20.30 se bo v Katoliškem domu v Gorici sestal pokrajinski svet Slovenske skupnosti Gorica. Osrednje točke dnevnega reda so aprilski referendumi, dalje deželne in pokrajinske volitve ter situacija na goriški občini.

Na povabilo Slovenskega planinskega društva bo v petek. 2. aprila, ob 20.30 v čitalnici knjižnice D. Feigel v ul. Croce alpinist inž. Jože Šerbec o lanskem poskusu vzpona na Cerro Torre v Patagoniji skupaj s P. Podgornikom. Predvajal bo izbor barvnih diapozitivov.

Izšla je
sedma številka
PASTIRČKA
z zelo zanimivo vsebino. Vsem ta lepi in živahno pisan list toplo priporočamo.

Sožalje

Uredništvo Katoliškega glasa izreka iskreno sožalje Dragu Štoki, hčerki Alenki in ostalim svojcem ob nenadni izgubi drage žene in matere Mire.

★

Ob nenadni izgubi drage žene in mame izreka sekcija SSk za Števerjan globoko sožalje dr. Dragu Štoki in hčeri.

GLASBENA MATICA
Koncertna sezona 92/93
V torek, 6. aprila 1993, v gledališču Miela, trg Duca degli Abruzzi 3, ob 20.30 bo na sporedu koncert

Solisti beloruske filharmonije

Nastopil bo kvartet v sestavi: Jurij Likin - oboa
Sergej Gromov - violina
Ilija Žukovski - violončelo
Jurij Gildjuk - klavir

Na sporedu: Mendelssohn, Gazelova, Dješevov, Rachmaninov, Falik.
Prodaja vstopnic eno uro pred pričetkom koncerta pri blagajni gledališča Miela.

DAROVI

Za cerkev sv. Ivana: v spomin pok. Lojze Hlede daruje družina Lutman 400.000; v spomin pok. Lojze Hlede in pok. Franca Korena daruje Dolores Hlede 100.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: brata Silvan in Rinaldo Dorni 100.000; družina Planiščck - Beretta 50.000; mladinski odsek Društva F.B. Sedej 100.000; N.N. 200.000; N.N. v čast Materi Božji v zahvalo 50.000; N.N. v spomin pok. Felicite Gabrovec 50.000; v spomin pok. Franca Korena: N.N. 50.000; nona N.N. 50.000; N.N. 50.000; v spomin pok. Lojze Hlede vd. Lutman: druž. Dornik in Hlede 75.000; druž. Humar s Klanca 100.000; druž. Boris Lutman 250.000; Marino Humar 50.000; druž. Aleš Komjanc 100.000; nona N.N. 50.000; v spomin tete Žince Hlede nečak 50.000; namesto cvetja pok. Andreju Rojcu za cerkveni pevski zbor družina Lango z Bukovja 100.000 lir.

A. ob 95-letnici: za Zavod sv. Družine, za cerkev Sv. Ivana Go, za Sklad M. Čuk in za cerkev v Pevmi po 50.000 (skupaj 200.000 lir).

Za cerkev Sv. Ivana Go: namesto cvetja na grob Alojzije Hlede vd. Lutman druž. Marassi 100.000 lir.

Za Sv. Goro: Sabina Godina 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: N.N. 1.000.000 lir.

Ob 1. obletnici smrti dragega sina in brata Walterja, daruje druž. Corva: za begunce BiH 200.000; za tržaške skavte 200.000; za ricmanjsko cerkev 100.000 in za Sv. Goro 100.000 lir.

Za Katoliški glas: Ladislav Gorenc 50.000; Alojz Bužinel ob 90-letnici rojstva 20.000; druž. Pupis 100.000; Matija Hrvatin 25.000 lir.

Za slov. misijonarje: v trajen spomin pok. Jožeta Gorkiča ob njegovem godu, njegova žena Elica 100.000 lir.

Za moški zbor »M. Filej«: N.N. 500.000 lir.

Ob 5. obletnici smrti dragega Jožeta daruje druž. Bertolini: za skavte, za zbor M. Filej in za Katol. glas po 100.000 lir (skupaj 300.000 lir).

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Kandutovi ob krtsu vnuka in nečaka Gregorja 200.000; Gracija in Riketa v spomin na bratranca Giorgiota Zupančiča 50.000 in v spomin na Valerijo Kokorovec in Pavla Franča 50.000; Matija Hrvatin 25.000 lir.

Marija Udovič daruje v spomin mame Ane za misijone 60.000 in za Marijin dom v Rojanu 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N.N. v spomin sestre Albine 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: v spomin Alojzija Sirca darujejo Marica, Sabina, Frida 30.000; skavti 115.000; ob krstu Sare V. 150.000; M.F. za dvorano 1.000.000; Gregori 40.000; Drašček 50.000; Pernarčič 10.000; Hočevar 40.000; Cris. S. 10.000; Pertot 30.000; Castel. 10.000; Šemec 10.000; Saksida 20.000; Dilena 20.000; Visintin 20.000; Germani 10.000 lir.

Ob prvi obletnici Stanka Pupisa daruje družina: za nabrežinsko cerkev, za Katoliški glas, za lačne, za slov. skupnost in za društvo Sokol po 100.000 lir (skupaj 500.000 lir).

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

WALTER CORVA
(ob prvi obletnici smrti)

Dragi Walter,

5. aprila bo minilo leto dni, odkar si nas zapustil. V pričakovanju na ponovno snidenje, vedno živiš v naših srcih in molitvi.
V neminljivi ljubezni se te spominjajo
mama Jožica, oče Livio, bratje Ivo, Igor, Andrej in teta Marica.

MUČIČ EVGEN
26.3.1992
(ob prvi obletnici smrti)

Spet tu je pomlad,
cvetice, ki si jih imel rad,
že cveto,
a tebe nazaj nikdar več ne bo.

Res je, čas hitro mine,
a iz srca ne izbriše bolečine
in mi zdaj obujamo le
srečne čase in spomine.

Zato zate molimo
in Boga prosimo,
ker radi s teboj bi še kdaj
srečni bili kot nekdaj
in združeni za vekomaj.

M.A.

Msgr. Louis Baznik je umrl

V Gorici se še prav dobro spominjamo ameriškega vojaškega kaplana Alojza (Louisa) Baznika. Z ameriškimi vojaki je prišel v Gorico in ostal tu do njih odhoda leta 1947. V tem času je večkrat prišel med nas duhovnike, ki smo se z njim dobro razumeli. Posebno se je zavzel za pomoč beguncem, ki jih je takrat bila polna dežela.

Pokojni msgr. Baznik je bil sin slovenskih staršev in se je rodil v župniji sv. Vida v Clevelandu. Tam je tudi obiskoval osnovno šolo in se naučil slovenščine, ki jo je dovolj dobro obvladal. Po končanih srednješolskih študijah je stopil v bogoslovje v clevelandski škofiji. Leta 1935 je bil posvečen. Leta 1944 so ga poklicali kot kaplana v ameriško vojsko. Kot kaplan je služil v vojski pet let. Po odhodu ameriške armade iz Italije je odšel z njo na Japonsko. Po petih letih službe v armadi se je vrnil v rodno župnijo. Tu je leta 1952 postal župnik pri Sv. Vidu v Clevelandu, ki je najstarejša in največja slovenska župnija v tem mestu. Dvajset let je uspešno vodil to župnijo in skrbel za njen duhovni in materialni napredek. Leta 1960 ga je papež Janez XXIII. imenoval za hišnega prelata.

Po 20 letih je zapustil župnijo pri Sv. Vidu in prevzel druge obveznosti. Zadnja leta je bolehal. Umrl je star 85 let. Slovenski in drugi begunci se ga gotovo spominjajo, saj je zanje toliko dobrega storil v letih 1945/47, ko je začela delovati UNRA. Naj v Bogu počiva.

Radio Trst A

Spored od 4. do 10. aprila 1993

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: » Skrivnost šepetajočega otoka«. 11.00 Za smeh in odbro voljo. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Janež Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca. 15.30 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija po letu 1945. 9.00 10 minut z... 9.10 »Ljubi... ne ljubi«. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Marko Sosič: »Rosa na steklu«. 12.00 Kamen in sonce. 12.40 Učiteljski pevski zbor Emil Adamič iz Ljubljane vodi Mirko Slosar. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Nagradna abeceda. 15.10 Nikoli ni prepozno za učenje. 16.45 Postni govori. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Alpe-Jadran.

Torek: 8.10 Zvočna ropotarnica. 9.30 Glasbene novosti. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Marko Sosič: »Rosa na steklu«. 12.00 Nepoznani planet Zemlja. 12.20 Made in Italy. 12.40 Mešani zbor Gorenje iz Velenja vodi Majda Zavernšnik. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Jože Babič: »Rosa L. - kronika o neki revolucionarki«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Marko Sosič: »Rosa na steklu«. 12.00 Male skrbi - veliko veselje. 12.40 Zborovska glasba. 13.20 Na goriškem valu. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Svojo poslednjo voljo pri zdravi in čisti pameti izrekam«.

Četrtek: 8.10 Obtoženci 2. tržaškega procesa. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Marko Sosič: »Rosa na steklu«. 12.00 Moja srečanja z ljudmi v stiski. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Okno na Arbat. 9.00 Literarni utrinek. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Marko Sosič: »Rosa na steklu«. 12.40 Postne pesmi. Vokalna skupina Consort; vodi Miran Rustja. 14.10 Otroški kotiček: »Barvna šahovnica«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.00 Mladi val. 16.45 Postni govori. 17.10 Mi in glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Bučanje himalajskih hudournikov. 10.10 Koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani. 11.45 Marko Sosič: »Rosa na steklu«. 12.00 Ta rozajanski glas - Oddaja iz Rezije. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Ciril Zlobec: »Italijanska srečanja slovenskega pesnika«. 16.00 Šaljivo resno. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Janez Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca.

KATOLIŠKI GLAS
Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Podurednіštvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Glavni in odgovorni urednik: Dušan Jakomin
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1200 lir
Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA